

1) повернути з центрального рівня (НКРЕКП) право органам місцевого самоврядування встановлювати тарифи на послуги з централізованого водопостачання та водовідведення. Не є зрозумілим, як регулятор у складі 70 осіб може перевірити обґрунтованість тарифних показників понад 500 підприємств-ліцензіатів;

2) запровадження прозорого механізму формування тарифів на послуги централізованого водопостачання та водовідведення з залученням представників громадськості до роботи НКРЕКП або органу місцевого самоврядування;

3) впровадження методу тарифного регулювання на стимулюючих принципах (РАВ-регулювання) в галузі ВКГ;

4) забезпечення, за рахунок пільгового кредитування Світовим банком, початку процесу модернізації основних виробничих фондів підприємства, а саме заміни, що не підлягають ремонту водопровідно-каналізаційних мереж;

5) впровадження енергозберігаючих та ресурсозберігаючих технологій на підприємстві, фінансування, яких також можливо за програмами пільгового кредитування підприємства Світовим банком;

6) вдосконалення законодавства, які забороняють постачальникам енергоносіїв стягувати з підприємств галузі штрафні санкції, пеню, якщо борг утворився не з вини підприємства галузі ВКГ;

7) забезпечення всіх категорій споживачів приладами обліку, що дасть можливість скоротити невраховані втрати води;

8) звільнення підприємств ВКГ від сплати екологічного податку на законодавчому рівні.

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ МАЛОГО БІЗНЕСУ

А. І. КОНОНЕНКО, студентка факультету ЕіП

Н. В. ДРІЛЬ, асистент

Харківський національний університет

міського господарства імені О.М. Бекетова

61002 Україна, м. Харків, вул. Революції, 12

Ndril@mail.ru

Роль підприємництва на сучасному етапі розвитку економіки неможливо переоцінити. Воно забезпечує зайнятість населення, породжує здорову конкуренцію, сприяє розвитку інноваційної діяльності серед підприємців, дає змогу їм самореалізуватися, насичує ринок новими товарами і послугами, забезпечує потреби великих підприємств та збільшує обсяги ВВП країни.

Малий бізнес – дуже важливий елемент в ринковому господарстві. У нього є свої переваги, такі як гнучкість, динамізм, пристосування до мінливостей технології, здатність упроваджувати науково-технічні прориви, забезпечення соціальної стабільності, насичення ринку праці новими робочими

місцями, що дасть змогу збільшувати чисельність середнього класу в Україні, відкритість доступу та легкість входження до цього сектора економіки.

Аналізуючи стан малих підприємств, слід зазначити, що ця форма є переважаючою в Україні. Так у 2013р. питома вага великих підприємств в загальній кількості підприємств України складала 0,2%, середніх – 4,8%, малих – 95% [2]. Така структура відповідає рівню розвинутих країн світу. В Україні в малому і середньому підприємстві у 2013 році було зайнято 5,2 млн. осіб, що становить лише 25 відсотків економічно активного населення працездатного віку. При цьому в країнах Європейського Союзу такий показник становить більш як 50 відсотків, а в Японії - близько 80 відсотків. У країнах Європейського Союзу малі і середні підприємства створюють 50-70 відсотків внутрішнього валового продукту, в Україні такий показник майже в чотири рази нижчий [3]. Тому особливу увагу слід приділити створенню ефективних та дієвих механізмів підтримки та захисту саме малого підприємства з боку держави та стимулювати його розвиток. Для цього необхідно зменшувати податкове навантаження та надавати пільгові кредити.

Щорічний рейтинг «Ведення бізнесу – 2014. Аналіз регулювання діяльності малих і середніх підприємств» в якому проаналізовано національні законодавства 189 країн світу за 10-ма групами показників на предмет умов ведення бізнесу, показав, що Україна посідає 112 місце [1].

Основними причинами, що перешкоджають розвиткові малого і середнього підприємства, є: нестача внутрішніх фінансових ресурсів, складність доступу до зовнішніх джерел фінансування та залучення інвестицій; неналежний рівень розвитку інфраструктури підтримки малого і середнього підприємства; ускладнений порядок проходження дозвільних (погоджувальних) процедур і, як наслідок, їх висока витратність; недосконалість процедур здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності; нестабільність законодавства у сфері розвитку малого і середнього підприємства, що не дає можливості суб'єктам підприємства планувати свою діяльність на тривалий період; низький рівень відповідальності посадових осіб дозвільних органів та обізнаності підприємців про правові механізми їх захисту; недосконалість механізму партнерства між державою та малим і середнім підприємством; низький рівень активності суб'єктів малого і середнього підприємства щодо захисту власних інтересів; неналежний рівень інформаційного, консультативного та методичного забезпечення підприємницької діяльності, у тому числі з питань сертифікації продукції та послуг, а також впровадження систем управління якістю; недосконалість системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів для суб'єктів малого і середнього підприємства; низький рівень залучення молоді та сільського населення до малого і середнього підприємства [3].

Також до перешкод розвитку малого підприємства слід віднести й нестабільність економічного та політичного стану в Україні, високий рівень інфляції, неготовність населення накопичувати кошти для розвитку своєї справи і нерішучість як страх ризику. Тобто нестача кадрів – людей, які здатні

розпочати свою справу. Пов'язано це, на думку авторів, з переважаючою психологією бідного люду.

Отже, для подолання цих перешкод необхідно удосконалити роботу навчальних центрів з підготовки та перепідготовки спеціалістів для малих підприємств, формування економічних знань, підприємницької культури, набуття практичних навичок роботи в умовах підприємницького середовища, що дозволить підприємцям отримувати більшу усвідомленість в здійсненні підприємницької діяльності. Також слід конструювати механізми пільгового кредитування, оподатковування, різного роду преференцій, включаючи і пов'язані із зовнішньоекономічною діяльністю. Необхідно впровадити розгортання інформаційного та консультативного забезпечення підприємців; зруйнування стереотипів негативного сприйняття образу підприємця; формування належної законодавчої бази, сприятливої для розвитку малого бізнесу. Таким чином, вирішення існуючих проблем у секторі малого бізнесу дасть змогу вийти на новий рівень економічного зростання в Україні.

Список літератури:

1. Група Всемирного Банка [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://russian.doingbusiness.org/rankings>
2. Державний комітет статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ukrstat.ua
3. Концепція Загальнодержавної програми розвитку малого і середнього підприємництва на 2014-2024 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/641-2013-%D1%80>

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЖИТЛОВОГО БУДІВНИЦТВА В УКРАЇНІ

Х.І. ІВАНІВ, студентка факультету ЕіП
Н.В. ДРІЛЬ, асистент
*Харківський національний університет
міського господарства імені О.М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Революції, 12
NdriI@mail.ru*

Потреба у житлі є однією з найважливіших потреб людини. Саме від ступеня розвитку будівельної галузі залежить добробут економіки країни, так як з покращенням житлово-будівельної галузі розвиваються і інші підгалузі: виробництво будівельних матеріалів і відповідного обладнання, машинобудівна галузь, металургія та металообробка, нафтохімія, виробництво скла, деревообробна промисловість, транспорт, енергетика, крім цього розвивається малий і середній бізнес тощо. Розвиток житлового будівництва є дуже актуальним питанням, який вирішує ряд соціально-економічних проблем: створюється велика кількість робочих місць; використовується продукція багатьох галузей народного господарства; створюються можливості для